

Piszą o nas

„SCRIPTURA SACRA”. Rok 1(1997) Nr 1. Studia Biblijne. Wydział Teologiczny Uniwersytetu Opolskiego, Opole 1997, ss. 146.

Na mapie naukowych periodyków teologicznych w Polsce pojawił się periodyk zupełnie nowy, jakiego dotąd jeszcze nie było, poświęcony wyłącznie Biblii. Jego zaszerogowanie do liczby periodyków naukowych już wychodzących ułatwia wykaz publikacji, z których została zestawiona *Polska bibliografia biblijna za lata 1995–1996* (ss. 123–144) i co będzie zapewne kontynuowane w następnych numerach. Jak widać z wykazu użytych skrótów (ss. 123–124), bazę stanowiło 29 tytułów. Jest wśród nich tylko 1 tygodnik (Tygodnik Powszechny); są 4 publikacje z zakresu Biblii wydane okazjnie jako prace zbiorowe; reszta to periodyki (miesięczniki, dwumiesięczniki, kwartalniki i roczniki). Wśród tych ostatnich profilem do „Scriptura Sacra” w Opolu byłyby zbliżony „Ruch Biblijny i Liturgiczny”, wydawany od pół wieku w Krakowie (1948–). Jak wynika z samego tytułu, jego domeną oprócz Biblii jest jednak także liturgia. Bp Alfons Nossol zapowiada w Przedmowie (s. 5), że kolejny, czwarty już¹, periodyk Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego (istniejącego od 1994 roku) — „Scriptura Sacra” będzie poświęcony wyłącznie tematyce biblijnej. Będzie prezentował wyniki badań i studiów z zakresu Starego i Nowego Testamentu, recenzje i bibliografie biblijne. Z załączonych życzeń wynika, iż bp Nossol chciałby, aby opolskie studia biblijne służyły pogłębieniu i propagowaniu współczesnej myśli biblijnej oraz pomagały przenosić wyniki refleksji teologicznej na płaszczyznę egzystencji współczesnego człowieka.

Pierwszy numer nie jest wprawdzie zbyt obszerny (ss. 146), ale prezentuje się od strony edytorskiej sympatycznie: nie za duży format; dobry papier oraz budząca nadzieję, utrzymana w tonacji zieleni na białym tle okładka (ks. P. Maniurka). Do Zespołu redakcyjnego weszli sami opolanie: ks. J. Czernski (redaktor naczelny), ks. B. Polok (jego zastępca) oraz o. Andrzej S. Jasiński OFM, ks. J. Suchy i ks. K. Ziaja. Wszystkie te nazwiska wskazują, że periodyk będzie kontynuował dobre tradycje i osiągnięcia Szkoły

¹ „Studia Teologiczno-Historyczne Śląska Opolskiego”; „Liturgia Sacra”; „Przegląd Piśmiennictwa Teologicznego”

Biblijnej w Lublinie. Współpraca z KUL ujawnia się także w doborze stamtąd autorów artykułów w 1. numerze (Hugolin Langkammer OFM; Gabriel Witaszek CSsR z Instytutu Nauk Biblijnych KUL), stamtąd są także redaktorzy Bibliografii: B. Szier-Kramarek i G. Kramarek.

Doświadczenia redaktora naczelnego — ks. J. Czerskiego, wyniesione z domu i zdobyte w pracy dydaktycznej na uczelniach greko-katolickich na Ukrainie w ostatnich latach, pozwalają mieć nadzieję, że możemy od nowego periodyku oczekiwać także otwarcia na biblistkę Kościołów Wschodu, czerpiących z kultury Bizancjum. Można tego Redakcji życzyć i o to także się modlić, by udał się ten duchowy alians Zachodu ze Wschodem: Opole mające dobre relacje z teologią obszaru języka niemieckiego; KUL w Lublinie pielęgnujący dialog z Kościołami na Wschodzie (Ukraina, Białoruś, Rosja), mający także dobre kontakty z katolicyzmem łacińskim odradzającym się we Lwowie i gdzie indziej na Wschodzie.

Co zaprezentowano w 1. numerze „Scriptura Sacra”, wydanego nad Odrą w Opolu, anno Domini 1997? Periodyk (rocznik?) posiada trzy działy: I. Artykuły (ss. 7–110), II. Recenzje (ss. 111–122), III. Bibliografia (ss. 123–144).

W dziale artykuły zachowano równowagę między Starym i Nowym Testamentem: 5 artykułów dotyczy Starego i 5 Nowego Testamentu. W pierwszym dziale (ST) znalazły się artykuły: Ks. B. Polok, *Malżeństwo Ozeasa — znakiem miłości Boga do Izraela?* (*Analiza tekstu Oz 2,16–25*; Ks. K. Ziaja, *Wierność Bogu u Proto-Izajasza i Habakuka*; O. Gabriel Witaszek CSsR, *Idee społeczne w Księdze Sofoniasza*; O. Andrzej S. Jasiński OFM, *Pasterz w Księdze Zachariasza 11,4–17*; O. Bonawentura Smolka OFM, *Zbawczy wymiar miłości i miłosierdzia Bożego w Starym Testamencie jako źródło i fundament misyjnej działalności Kościoła w nauce Jana Pawła II*; w drugim dziale (NT): Ks. J. Czerski, *Próba określenia rodzaju literackiego Ewangelii we współczesnej egzegezie*; O. Ryszard Kempniak SDB, *„Będziecie moimi świadcami [...] aż po krańce ziemi” (Dz 1,8). Kompozycja Dziejów Apostolskich*; Ks. W. Styra, *Analiza lingwistyczna tekstu biblijnego na przykładzie Dz 1,15–26*; O. Hugolin Langkammer OFM, *Jezus Chrystus w Listach św. Pawła*; S. Ewa J. Jezierska OSU, *„Życie dla Pana” — zasadą postępowania odkupionych przez Jezusa Chrystusa. Refleksje nad Pawłowym tekstem 2 Kor 5,15*. Oprócz pracowników KULu są wśród autorów i recenzentów nazwiska biblistów z całego Śląska (Opole, Wrocław, Kłodzko, Nysa). Dla pełności brak tylko Gliwic, Katowic i Legnicy. Tego rodzaju integracja jest czymś bardzo pozytywnym. W zespole piszących znaleźli się księża diecezjalni, jak i przedstawiciele zgromadzeń i zakonów (OFM, OSU, SDB, CSsR).

W dziale recenzji znalazły się tytuły angielskie, niemieckie i włoskie a także jedna polska pozycja z biblijnej serii wydawanej przez KUL: *Jak rozumieć Pismo święte*, t. VII. Wskazuje to i na kraje studiów biblijnych na obszarze wymienionych języków autorów artykułów i recenzji, jak i na chęć utrzymania kontaktów z biblistką tychże krajów. Bardzo potrzebne było zwrócenie uwagi poprzez krótką recenzję na *The Anchor Bible Dictionary*, red. David Noel Freedman, t. I–VI, New York 1992, Doubleday (Jasiński, ss. 115–116), gdyż ten obszerny słownik biblijny razem z wielkim komentarzem *The Anchor Bible Commentaries* (razem 44 tomy) stanowi dzisiaj niezbędne narzędzie w warsztacie także polskiego egzegety. Recenzja (Czerski): K. Berger, *Theologiegeschichte des Urchristentums. Theologie des Neuen Testaments*, Tübingen 1994, Francke-Verlag, ss. 746 (UTB für Wissenschaft: Große Reihe) ukazuje zupełnie nowe, odkrywcze podejście do Biblii w jej współczesnych badaniach. Wymagają one bardzo dokładnej

znajomości środowisk, w których kształtowały się teksty biblijne i powstawały zamysły ujęcia ich w pewne całości przez redaktorów napisanych w tych środowiskach ksiąg biblijnych.

Pytanie: Czy nie należałoby poszerzyć bazy czasopism w dziale bibliografii? Np. wywiad z biskupem Kazimierzem Romaniukiem o nowej Biblii Warszawsko-Praskiej² ukazał się w „Gościu Niedzielnym”³

Czekamy, z wyrazami najlepszych życzeń dla Zespołu Redakcyjnego w Opolu, na dalsze numery rocznika „Scriptura Sacra” Oby kontynuacja była udana co najmniej tak, jak już opublikowany tom pierwszy.

Ks. Stanisław Pisarek⁴